

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-16C/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219206138
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Češko
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2026:1219206138.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom JUDr. Danielom Češkom, v spore žalobcov: 1/ T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, E., 2/ G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, E., 3/ I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, Y., 4/ K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, Y., 5/ T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, E. všetci žalobcovia zast.: TOKÁR advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Sídlisko Jas 936/5, 924 01 Galanta, IČO: 36 264 750, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 7325/14, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 56711832, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti uplatneného nároku žalobkyne 1/ na náhradu škody v sume 1.818,10 eur z a s t a v u j e.
- II. Súd konanie v časti uplatneného nároku žalobcu 2/ na náhradu škody v sume 677,- eur z a s t a v u j e.
- III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 17000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy
- IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 10000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy
- V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 3/ sumu 8000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy
- VI. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 4/ sumu 10000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy
- VII. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 5/ sumu 15000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy
- VIII. Vo zvyšku súd žalobu žalobcov 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ z a m i e t a
- IX. Žalobcovia 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/ m á j ú proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali, aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni 1/ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 50 000,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Pôvodnému žalobcovi 2/ I. C. starší (viď ďalej prečíslovanie označenia žalobcov pre sprehľadnenie v bode 4 rozsudku) náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 50 000,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Pôvodnej žalobkyni 3/ W. C. náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 30 000,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Pôvodnému žalobcovi 4/ G. C. náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 40 000,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Pôvodnému žalobcovi 5/ I. C. mladší náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 40 000,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Pôvodnému žalobcovi 6/ K. C. náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 40 000,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Pôvodnej žalobkyni 7/ T. C. náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 40 000,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Pôvodnej žalobkyni 8/ R. W. náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 30 000,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalej sa domáhali, aby žalovaný zaplatil žalobkyni 1/ náhradu škody v sume 1 818,10,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a pôvodnému žalobcovi 2/ náhradu škody v sume 2 500,- eur, do troch

dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku , pôvodne žalobcovi 4/ náhradu škody v sume 677,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Uznesením Okresného súdu Bratislava II, č. k. 16C/75/2019-189 zo dňa 09.11.2020 súd pripustil, aby do konania na stranu pôvodne žalovaného - Slovenská kancelária poisťovateľov (ďalej len „pôvodne žalovaný 1/) vstúpil ako žalovaný 2/ spoločnosť: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441 (ďalej len „žalovaný“).

3. Následne uznesením z dôvodu úmrtia žalobcu 2/ a z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou 3/ W. C. anr. XX.XX.XXXX a žalobkyňa 8/ R. W., nar. XX.XX.XXXX a späťvzatia žaloby voči pôvodne žalovanému 1/ v celom rozsahu súd uznesením č. k. B2-16C/75/2019-274 zo dňa 09. decembra 2024 rozhodol nasledovne: I. konanie o žalobe žalobcu 2/ zastavil. II. Žiadna zo strán nemá vo vzťahu k žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov konania. III. Konanie o žalobe žalobcov 3/ a 8/ zastavil. IV. Žalovanému 2/ priznal proti žalobcom 3/ a 8/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V. Konanie vo vzťahu k žalovanému 1/ zastavil. VI. Žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania nepriznal. Proti poslednému výroku VI o náhrade trov konania podal pôvodne žalovaný 1/ odvolanie (v ostatnej časti je uznesenie právoplatné).

4. Súd s ohľadom na zmenu v okruhu žalobcov a žalovaných, v tomto rozhodnutí pristúpil k zmene číslovania žalobcov nasledovne: 1/ T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, E., 2/ G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, Y., 3/ I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, E., 4/ K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, Y., 5/ T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX. Žalovaný: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group.

5. Žalobcovia v podanej žalobe dôvodili tým, že dňa 06.11.2018 v čase okolo 19:40 hod. došlo na štátnej ceste č. III/3826 v smere od obce Slovenská Volová na obec Ohradzany k dopravnej nehode medzi osobným motorovým vozidlom zn. VW G. CC, ev. č. Q ktorého vodič počas jazdy pri predbiehaní narazil pravou prednou časťou svojho vozidla do ľavej zadnej časti pred ním idúceho vozidla zn. J. XXXd s ev. č. D následkom čoho došlo k zrážke týchto dvoch vozidiel, pri ktorej utrpela posádka vozidla VW G. CC, a to C. X. a K. C. zranenia nezlučiteľné so životom, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahli a posádka vozidla J. XXXd, a to T. C. utrpela ťažké zranenia s dobou liečenia 96 dní a L. J. ľahké zranenia s dobou liečenia 21 dní. Technickou príčinou dopravnej nehody bolo nedodržanie bezpečného odstupu predchádzajúceho vozidla VW CC od predchádzaného vozidla J., čím bola spôsobená kolízna situácia, ako aj relatívne vysoká rýchlosť oboch vozidiel, najmä vozidla VW CC pri predchádzaní vozidla J. v prednehodovom deji, čím sa vytvorili podmienky, ktoré vodičom následne znemožnili zabrániť nehode a najmä jej následkom. Trestné stíhanie vedené na základe vyššie uvedeného skutkového stavu bolo Uznesením OR PZ Humenné, ČVS: ORP-517/2-VYS-HE-2018 zo dňa 31.01.2019 zastavené, pretože bolo neprípustné podľa § 9 Trestného poriadku. Opierajúc sa o výsluchy svedkov a znaleckých posudkov vyšlo najavo, že predmetnú dopravnú nehodu z technického hľadiska zapríčinil nebohý C. X., ktorý zraneniam pri dopravnej nehode dňa 06.11.2018 podľahol. Popísaná dopravná nehoda a jej následky veľmi výrazne zasiahli do života celej rodiny, do ich súkromia. Pre žalobcov predstavuje deň nehody najhorší, najsmutnejší a najbolestivejší deň v ich životoch, ktorý dodnes nedokázali prijať. 06.11.2018 bol dňom, ktorý žalobcov zastihol nepripravených. Považujú ho za deň, kedy úplne zbytočne vyhasol ľudský život syna, súrodenca a životného partnera. Nebohý K. sa narodil XX.XX.XXXX ako tretie dieťa žalobkyne 1/ a pôvodne žalobcu 2/. Nebohý K. bol veľmi zručný. Čím bol starší tým viac pomáhal s prácami doma aj v záhrade u rodičov pôvodne žalobcu 2/ v obci Víťazovce. Keď si syn G. vybudoval zázemie vo Švajčiarsku, zobral súrodencov do Švajčiarska k sebe a tam im pomohol nájsť si prácu. Všetci súrodenci bývali v jednom šesť izbovom byte vo Švajčiarsku. K. chodil často na Slovensko, pretože tu mal priateľku, žalobkyňu 8/. Rodina bola stále súdržná a všetky problémy riešili spolu, o čom svedčí to, že keď žalobca 2/ dostal na ceste v Nemecku infarkt, nebohý syn K. s ním zostal chvíľu doma a staral sa o neho, kým žalobkyňa 1/ musela byť v práci v Rakúsku. Bol veľmi obetavý. Aj keď pracovali v zahraničí, každý deň boli v kontakte, či telefonicky alebo cez facebook. Takto si vedeli naplánovať dovolenky, prácu a všetko ostatné. Je veľmi ťažké opísať, čo rodičia, súrodenci a životní partneri prežívajú, keď vidia usmrteného syna, súrodenca a partnera a musia ho pochovať. Bolo to krásne, keď sa doma všetci po návrate z práce v zahraničí stretli a vyobjímali sa. No ich šťastie sa o dva dni zmenilo na niečo strašné, neopísateľne bolestivé. Do dnešného dňa sa s tým žalobcovia nevedia vyrovať. Zmizlo im šťastie a radosť zo života. Medzi dvadsiatou a dvadsiatou prvou hodinou žalobkyňa 1/ a pôvodne žalobca 2/ počuli silné zvonenie zvončeka a do izby vbehol jeden z rodinných príslušníkov

celý roztrasený a s plačom im oznámil, že v susednej dedine sa stala tragická dopravná nehoda, ktorých účastníkmi boli deti žalobkyne 1/ a pôvodne žalobcu 2/. Okamžite išli na miesto dopravnej nehody. Bolo to strašný pohľad. Povedali im len toľko, že dcéra je v sanitke, kde ju oživujú. V šoku plakali a dúfali, že ich deti žijú. Na miesto prišiel aj syn G. a K.. V nemocnici ich už čakala neter W., pôvodne žalobkyňa 3/, ktorá je tiež ako dcéra žalobcov 1/ a pôvodne žalobcu 2/, pretože jej zomreli rodičia aj sestra. Neskôr priviezli nebohého K. na patológiu, žalobcovia ho museli identifikovať. Od osudnej dopravnej nehody majú žalobcovia problémy so spánkom, stále to majú pred očami a užívajú lieky na upokojenie. Chodia k psychologičke a psychiatricke na sedenia, aby sa mohli zaradiť do spoločnosti. Od smrti K. nemajú riadny sociálny život. Žalobkyňa 1/ zrušila živnosť v Rakúsku, okrem iného aj zo zdravotných dôvodov. Pôvodný žalobca 2/ vážne ochorel, má rakovinu. Žalobkyňa 1/ a pôvodný žalobca 2/ zostali bez príjmu. V očiach svojich detí vidia smútok, bolesť a strach o rodičov pre zdravotné problémy. Je hrozné, keď rodičia musia prežiť smrť svojho syna. K. pracoval vo Švajčiarsku a chcel si našetriť a vrátiť sa do rodinného domu, kde žil so svojou priateľkou R., s ktorou si chcel založiť rodinu, mali veľké plány. K. chcel žiť, mal radosť zo života.

6. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si uplatňovala aj pôvodná žalobkyňa 3/ - sesternica nebohého. Keď bola ešte malá, mala dve mamy. Teraz jej ešte jedna ostala a to teta T. C., ktorá je žalobkyňou 1/. Má 41 rokov, ale to neznamená, že ju nepotrebuje. Dala jej toľko lásky a pochopenia ako mnohým iným deťom nedá ich vlastná matka. A dala jej päť súrodencov a tiež otca, ktorý ju vedel usmerniť, poradiť jej a podporiť. O dvoch z nich v ten večer takmer prišla. Napriek tomu všetkému si boli oporou. Tá beznádej, ktorú v ten večer cítila sa slovami opísať nedá. Nebohý K. bol súčasťou jej života. A tak to je aj naďalej. Na nebohého K. spomína ako na milého, dobrého chlapca, ktorý sa ku všetkým prával s úctou, ktorého stačilo iba poprosiť, a bol by urobil pre rodinu čokoľvek, ktorého úsmev jej neprestane chýbať nikdy, ktorý ju učil lepším návykom. Ťažko sa jej spomína na to, ako museli klamať pôvodne žalobkyňu 7/ ako sa má K., lebo jej stav bol natoľko vážny, že jej nemohli povedať, že nehodu neprežil. Náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňovala aj pôvodne žalobkyňa 8/. K zoznámeniu nebohého K. a pôvodne žalobkyne 8/ došlo v decembri v roku 2011 od ktorého roku boli v partnerskom vzťahu. Najskôr žili na striedačku v dome rodičov pôvodne žalobkyne 8/ a v dome žalobcov, neskôr po ukončení strednej školy s ním pôvodná žalobkyňa 8/ bývala v dome žalobcov 1/ až 7/. Ich vzťah bol veľmi hlboký, dôverný a plný lásky.

7. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcovia stanovili s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy ako aj s ohľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva prišlo. Z pohľadu na závažnosti ide o ten najťažší následok. Ľudský život je najvyššia hodnota uznaná spoločnosťou, z pohľadu práva ide o objekt, či záujem najviac a najprísnejšie chránený. Z hľadiska odstrániteľnosti takéhoto následku ide o neodstrániteľný zásah do osobnostných práv, pričom akákoľvek satisfakcia nie je spôsobilá tento škodlivý následok primerane nahradiť, môže iba zmierniť dopady vzniknutej ujmy v osobnostnej sfére žalobcov. Okolnosti, za ktorých k porušeniu práva prišlo sú jednak na strane pozostalých žalobcov a predstavujú ich: a) intenzita vzťahu žalobcov s usmrteným K. - syn, súrodenec, partner, tj. najbližší príbuzní, b) vek zomrelého - 24 rokov, išlo o mladého človeka, ktorý mal celý život pred sebou, c) otázka hmotnej závislosti pozostalého na usmrtenej osobe - hmotná závislosť nebola prítomná, nebohý sa však prispieval na náklady na bývanie, osobne pomáhal pri prácach v dome, v starobe mohol finančne aj osobne pomáhať svojim rodičom, d) kvalita vzájomného vzťahu - vyššie popísané harmonické úzke rodinné spolužitie, e) psychická bolesť zo straty veľmi blízkeho človeka - neznesiteľná, fyzická, obmedzujúca ostatné aktivity pozostalých, f) iná forma satisfakcie - iná forma satisfakcie nemôže byť postačujúca, vyslovenie ľútosti v akejkoľvek forme možno posúdiť len za elementárny prejav slušnosti bez adekvátneho vplyvu na výšku priznanej peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy (Rozhodnutie NSSR, 5Cdo/265/2009). Okolnosti, za ktorých k porušeniu práva prišlo sú jednak na strane zodpovednej osoby (pôvodcu zásahu) a predstavujú ich: a) postoj vinníka - vinník sa im nikdy neospravedlnil, b) dopad udalosti do duševnej sféry pôvodcu - fyzickej osoby, c) majetkové pomery pôvodcu - objektívna zodpovednosť prevádzkovateľa, pričom prevádzkovateľ motorového vozidla musí byť povinne zmluvne poistený zo zákona s minimálnym poistným krytím podľa § 7 ods. 2 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z.z. z jednej škodovej udalosti, a to musí byť najmenej 5 000 000 EUR za škodu podľa § 4 ods. 2 písm. a) a náklady podľa § 4 ods. 3 bez ohľadu na počet zranených alebo usmrtených. Majetkové pomery vinníka osoby nebudú rozhodnutím dotknuté, pričom reálne uspokojenie nároku v žalovanej výške je možné, objektívne zodpovednému prevádzkovateľovi zákon ukladá mať uzatvorené povinné zmluvné poisťovne, toto poskytuje nadnárodná poisťovacia spoločnosť, pričom zo zákona povinne kalkuluje s minimálnym limitom poistného plnenia pri jednej poisťovnej udalosti až do výšky

5.000,000,- eur. d) miera zavinenia a eventuálna miera spoluzavinenia usmrtenej osoby - absentuje spoluzavinenie nebohého K.. Žalobkyni 1/ vznikla škoda z titulu nákladov na kar v celkovej sume 1 818,10 eur. Pôvodnému žalobcovi 2/ vznikla škoda z titulu nákladov na pomník v celkovej sume 2 500,- eur. Pôvodne žalobcovi 4/ vznikla škoda z titulu nákladov spojenými s pohrebom v celkovej sume 677,- eur.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy neuznáva v celom rozsahu, považuje ho za zaniknutý a bez právneho základu a keby tomu aj tak nebolo, za neprimeraný a nepreukázaný čo do výšky. Čo sa týka nárokov na náhradu škody, žalovaný tieto riadne zlikvidoval poskytnutím plnenia vo výške 2.793,30 eur dňa 10.03.2021. Žalovaný bol v čase dopravnej nehody poisťovateľom vozidla, ktoré viedol Vinník, a ktorým bola spôsobená nehoda, a to podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 128/2014. Mal za to, že v danom prípade nie je sporné, že pôvodcom neoprávneného zásahu do osobnostného práva žalobcov bol vinník ako fyzická osoba - pôvodca, subjekt zásahu. Žalobcom tak vznikol nárok výlučne voči vinníkovi. Pokiaľ by sa teoreticky pripustilo, že nárok aj spadá pod rozsah krytia podľa Zákona o PZP, potom by mal vinník ako poistený v zmysle § 4 ods. 2 Zákona o PZP právo, aby poisťovateľ (t.j. žalovaný) za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky. Následne by potom v zmysle § 15 ods. 1 Zákona o PZP platilo, že poškodený (žalobcovia) je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody (ktorý má voči osobe, ktorá škodu spôsobila, t.j. voči vinníkovi, priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Vo všeobecnosti platí, že nárok z titulu zásahu do osobnostného práva (nielen) existuje výlučne len jeden - a to voči vinníkovi (opäť vo všeobecnosti) ako priamemu pôvodcovi zásahu, ktorý sa dopustil porušenia § 11 OZ. Plnenia vzniknutého nároku sa však následne môžu poškodení už domáhať ako voči vinníkovi, tak aj voči poisťovateľovi, a to buď individuálne, alebo voči obidvom naraz, pričom plnenie môžu dostať iba raz. Načrtnuté by však platilo v prípade, pokiaľ by nárok ako taký existoval, čo však vzhľadom na konkrétny skutkový stav - vinník zomrel pri dopravnej nehode - neplatí. Fyzická osoba môže uplatniť niektoré z nárokov uvedených v § 13 OZ, ak je tu subjekt, ktorý zodpovedá za neoprávnený zásah do osobnosti. Týmto subjektom môže byť iná fyzická osoba, právnická osoba, štát alebo viac osôb (či už fyzických alebo právnických). Povinnosť poskytnúť zadosťučinenie podľa ustanovenia § 13 OZ je osobne spätá s osobou, ktorá sa dopustila neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, takže má osobný charakter, a preto zaniká smrťou takejto osoby. Poukázal v tejto súvislosti na judikatúru súdov Slovenskej a Českej republiky. Žalovaný 2/ by bol povinný za vinníka plniť v zmysle zákona o PZP, pokiaľ by táto povinnosť existovala aj u osoby samotného vinníka, resp. pokiaľ by takáto povinnosť prešla na inú osobu v dôsledku dedenia. Vzhľadom na skutočnosť, že takúto povinnosť (by) mal vinník len za svojho života a jeho úmrtím došlo bez ďalšieho k jej zániku - t.j. k zániku nároku, nemožno vyvodiť záver iný ako ten, že pokiaľ zanikol nárok ako taký, logicky zanikla aj povinnosť plniť, a to aj zo strany žalovaného (keďže žiadnym spôsobom - ani zákonom, ani súkromnoprávnym úkonom - nedošlo k prevodu alebo prechodu záväzku z nároku zo zomrelého vinníka priamo na žalovaného 2/, alebo inú osobu v dôsledku dedenia). Žalovaný 2/ ako taký sa pritom žiadneho zásahu do osobnostných práv žalobcov nedopustil, ani za Dopravnú nehodu nezodpovedá. Tento záver je podporený samotnou skutočnosťou, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ predstavuje až akýsi terciárny nárok v prípade obdobných nárokov, kde za daného skutkového stavu nemohlo byť žalobcom dané zadosťučinenie ani ospravedlním zo strany vinníka, ani jeho odsúdením v trestnom konaní, a pod. Poisteným v zmysle zákona o PZP bol vinník, a nie žalobcovia. Pokiaľ potom na mieste poisteného vinníka z dôvodu jeho úmrtia a osobnostného charakteru tohto nároku neexistuje zodpovednostný subjekt, neexistuje osoba, za ktorú by žalovaný mohol byť zaviazaný plniť, a de facto tak nastáva právny stav, že za vinníka a osobu zodpovednú za zásah do práv žalobcov, je bez akejkoľvek zákonnej či zmluvnej opory označený žalovaný 2/ ako poisťovateľ, čo považuje za absurdné a neudržateľné. Pre prípad, pokiaľ by sa s vyššie uvedenou argumentáciou žalovaného súd nestotožnil, namietal taktiež výšku požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy. Žalovaný žiadnym spôsobom nespochybňuje následky a charakter zásahu do osobnostných práv žalobcov. Ku tomuto však došlo výlučne v dôsledku konania vinníka, a nie žalovaného 2/, a priznávaná náhrada nemajetkovej ujmy by mala zodpovedať zásadám primeranosti a proporcionality. V tomto kontexte je pritom potrebné opäť poukázať na skutočnosť, že práve z dôvodu úmrtia vinníka došlo aj k zániku možnosti pri priznávaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, zohľadniť iné formy zadosťučinenia, okolnosti - osobnostné či majetkové pomery aj na strane vinníka, čím je opäť argumentačne podložený záver žalovaného o zániku nároku. Vo vzťahu k výške sa potom taktiež pripojil k argumentácii pôvodne žalovaného 1/ v rámci jeho vyjadrenia zo dňa 19.12.2019

k žalobe, a vyjadrenia zo dňa 22.05.2020. Navrhoval pripojiť vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva policajného zboru Humenné, č. ORP-517/2-VYS-HE-2018, a z tohto oboznámiť závery znaleckých posudkov znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia (vrátane odvetvia toxikológie), k poškodeniu zdravia p. K. C., a to k okolnosti, či tento bol alebo nebol v čase Dopravnej nehody pripútaný, čo nie je bez právneho významu v prípade priznávania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Taktiež je podľa žalovaného potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že poškodený K. C. mal s veľkou pravdepodobnosťou vedomosť o tom, že vinník je pod vplyvom omamných látok, a napriek uvedenému dobrovoľne do predmetného vozidla nastúpil.

9. Nakoľko žalovaný uviedol v písomnom vyjadrení aj že sa pripája k vyjadreniu pôvodne žalovaného 1/ zo dňa 19.12.2019 k žalobe a k vyjadreniu zo dňa 22.05.2020, súd ďalej uvádza aj relevantné časti týchto vyjadrení pôvodne žalovaného 1/.

10. Pôvodne žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení k podanej žalobe okrem námietok o svojej pasívnej legitímácii v konaní namietal aj, že nárok žalobcov je neprimerane vysoký. Poukázal na viacero rozhodnutí, kde bolo pozostalým rodičom priznávaná suma 15.000 eur a súrodencom od 2000,- eur do 5000,- eur. Poukázal na úpravu odškodňovania obetí násilných trestných činov podľa zákona č. 274/2017 vo výške 50-násobku minimálnej mzdy, keď aj túto úpravu využívajú súdy ako základné východisko pri určovaní možného rozsahu náhrady škody. V roku 2018 išlo o výšku minimálnej mzdy v sume 480,- eur, teda odškodnenie v sume 24.000,- eur. Podľa pôvodne žalovaného 1/, K. C. bol plnoletý, dlhodobo pracoval v cudzine, bol samostatne zárobkovo činný, žiadny so žalobcov nebol na ňom ekonomicky závislý, takisto dlhodobé vykonávanie práce v zahraničí žalobkyňou 1/, skutočnosť, že žalobcovia 4/ a / mali od neho aj odlišné bydlisko. V písomnom podaní zo dňa 22.05.2020 pôvodne žalovaný 1/ poukázal na ďalšiu judikatúru súdov SR, rozsudok Krajského súdu v Bratislave 16Co/207/2018, ktorým bolo sestre obete priznaná nemajetková ujma 8000,- eur a neteri 2000,- eur. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave 3Co/140/2018, ktorým bola každému z rodičov priznaná nemajetková ujma 10.000,- eur a súrodencom nežijúcemu v spoločnej domácnosti náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 3000,- eur. Tiež rozsudok Krajského súdu v Bratislave 14Co/130/2016, kedy bolo rodičom priznaná suma 5000,- eur, rozsudok Krajského súdu v Bratislave 10Co/38/2017, ktorým bola matke obetí priznaná suma 4.800 eur, rozsudok Krajského súdu v Bratislave 10Co/67/2018 v ktorom bola zohľadňovaná úprava odškodňovania obetí trestných činov. Taktiež poukazoval na to, že pôvodca neoprávneného zásahu zahynul.

11. Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie na ktorom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsahnutými v súdnom spise ako aj v pripojenom vyšetrovacom spise č. ORP-5/7/2-VYS-HE-2018 (oboznámením znaleckých posudkov), výsluchom zostávajúcich žalobcov a navrhnutých svedkov, pričom zistil nasledovné:

12. Z rodných listov súd zistil, že K. C., nar. XX.XX.XXXX je synom I. C., nar. XX.XX.XXXX (pôvodne žalobca 2/) a žalobkyne 1/. Zároveň je súrodencom žalobcu 2/ G. C., žalobcu 3/ I. C., žalobcu 4/ K. C. a žalobkyne 5/ T. C., ktorí sú takisto deťmi žalobkyne 1/ a pôvodného žalobcu 2/. Z úmrtného listu zo dňa XX.XX.Z. vyplýva, že K. C. zomrel dňa XX.XX.XXXX.

13. Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície ČVS:ORP-517/2-VYS-HE-2018 bolo zastavené trestné stíhanie pre neprípustnosť podľa § 9 Trestného poriadku so záverom, že dopravnú nehodu z technického hľadiska zavinil C. X.. Proti uzneseniu bola podaná sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2Pv 447/18/7702-16 zamietol. Z unesenia ďalej vyplývalo, že dňa 06.11.2018 v čase okolo 19:40 hod. došlo na štátnej ceste č. III/3826 v smere od obce Slovenská Volová na obec Ohradzany k dopravnej nehode medzi osobným motorovým vozidlom zn. VW G. CC, ev. č. C XXXXX, ktorého vodič počas jazdy pri predbiehaní narazil pravou prednou časťou svojho vozidla do pravej zadnej časti pred ním idúceho vozidla zn. J. XXXd ev. č. D následkom čoho došlo k zrážke týchto dvoch vozidiel, pri ktorej utrpela osádka vozidla VW G. CC a to C. X. a K. C. zranenia nezlučiteľné so životom, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahli a osádka vozidla J. XXXd a to T. C. utrpela ťažké zranenia s dobou liečenia až 96 dní a L. J. ľahké zranenia s dobou liečenia 21 dní.

14. Zo znaleckého posudku č. 003/2019 a č. 022/2019 C.. K. T. vo veci pitvy K. C. vyplýva, že vyšetrením krvi a moču bola metódou plynovej chromatografie zistená negatívna koncentrácia etylalkoholu.

Chemicko - toxikologické vyšetrenia biologického materiálu odobratého pri pitve na prítomnosť bežných liečiv zo skupiny bolest' utišujúcich, uspávajúcich a uskladňujúcich vrátane alkaloidov (resp. iných cudzorodých látok) vrátane prchavých látok boli negatívne.

15. Zo znaleckého posudku č. 002/2019 a č. 021/2019 vo veci pitvy C. X. vyplýva, že vyšetrením krvi a moču odobratých pri pitve bola metódou plynovej chromatografie zistená negatívna koncentrácia etylalkoholu. Chemicko - toxikologické vyšetrenie biologického materiálu odobratého pri pitve na prítomnosť bežných liečiv zo skupiny bolest' utišujúcich, vrátane prchavých látok boli negatívne. Vyšetrením krvi odobratej pri pitve, bola stanovená koncentrácia 6,46 ng/ml THC v krvi, pochádzajúca z marihuany, ktorá by mohla zodpovedať poslednej aplikácii drogy v kratšom časovom období pred nehodou, samozrejme v závislosti od aplikovanej dávky, spôsobu jej aplikácie a frekvencie užívania. Na základe výsledkov toxikologickej analýzy krvi, v ktorej bola pozitívne identifikovaná hlavná psychotropná látka kanabinooidov - delta 9-THC, s koncentráciou 6,46 ng/l, je možné ustáliť, že C. X., viedol motorové vozidlo v takom čase po požití konopných drog, keď sa ešte nachádzali v jeho krvi. Stav ovplyvnenia uvedenou drogou je charakterizovaný výrazným prekrvením očných spojoviek, zvýšenou frekvenciou srdca, pričom dochádza aj k zhoršeniu motorickej koordinácie tela a predĺženiu reakčného času. Na psychickej úrovni je stav ovplyvnenia charakterizovaný eufóriou, radosťou, neutíšiiteľným smiechom, poruchami vo vnímaní času. Môžu sa objaviť zrakové, sluchové a hmatové halucinácie. Z uvedeného vyplýva, že menovaný nebol schopný viesť bezpečne vozidlo. Vyšetrením moču bola zistená prítomnosť diazepam a jeho metabolických produktov temazepam, nordazepam a látky 11-nor-delta-9 THCCOOH, pričom tento stav poukazuje na požitie uvedeného lieku v dlhšom období pred dopravnou nehodou, menovaný nebol týmto ovplyvnený.

16. Zo znaleckého posudku č. 39/2017 vypracovaného W. I. C. vyplýva, že technika jazdy vodiča X. bola nesprávna, nakoľko nedodrжал bezpečný odstup do ním predchádzaného vozidla J..

17. Zo znaleckého posudku č. 34/2018 znalkyne C. T. E. vyplýva, že Vyšetrením krvi, bola stanovená koncentrácia 6,46 ng/ml THC v krvi, vyšetrením moču bola zistená látka diazepam a jeho metabolické produkty temazepam, nordazepam a látky 11-nor-delta-9 THCCOOH. Stanovená koncentrácia THC v krvi by mohla zodpovedať poslednej aplikácii drogy v kratšom časovom období pred nehodou, v závislosti od aplikovanej dávky, spôsobu jej aplikácie a frekvencie užívania. Na základe výsledkom toxikologickej analýzy krvi, bola pozitívne identifikovaná hlavná psychotropná látka kanabinooidov - delta 9 -THC, s koncentráciou 6,46 ng/ml, možno povedať, že C. X. viedol motorové vozidlo v takom čase po požití konopných drog, keď sa ešte nachádzali v jeho krvi.

18. Žalobkyňa 1/ - T. C. (matka poškodeného K.) vo svojej výpovedi opísala mimoriadne blízky a intenzívny vzťah so synom K., ktorého smrť pri dopravnej nehode mala pre ňu devastačné psychické a existenčné následky. Uviedla, že po strate syna sa psychicky zrútila, nebola schopná fungovať v bežnom živote, stratila schopnosť pracovať v Rakúsku a izolovala sa od ľudí. Opakovane navštevovala psychiatriu a dlhodobo užívala psychofarmaká (Diazepam, neskôr Lexaurin), pričom liečba trvala približne dva roky v kuse. Zdôraznila, že smrť syna mala fatálny dopad aj na jej manžela (otca poškodeného), ktorý psychickú záťaž nezvládol a do dvoch rokov zomrel, čo žalobkyňa priamo spája s tragickou udalosťou. Uviedla, že jej život je týmto zásahom trvalo poznačený, má neustále poruchy spánku, syna si privoláva po mene a vnútorne sa s jeho smrťou nedokáže vyrovať. Zároveň poukázala na sekundárnu viktimizáciu zo strany otca vinníka dopravnej nehody (C. X. st.), ktorý sa jej aj jej dcére dlhodobo vyhrážal, verejne ich osočoval, obviňoval z manipulácie vyšetrovania, znalcov aj polície a tieto tvrdenia medializoval. Toto správanie výrazne zhoršovalo jej psychický stav.

19. Žalobca 2/ G. C. (brat poškodeného) opísal veľmi úzke súrodenecké puto, keďže medzi ním a K. bol desaťročný vekový rozdiel a staral sa o neho už od detstva. Uviedol, že spolu so súrodencami žili a pracovali vo Švajčiarsku, boli v dennodennom kontakte a tvorili silnú rodinnú jednotku. Smrť brata vnímala rodina ako úplný rozpad dovtedajšieho života - museli sa zo Švajčiarska vrátiť, keďže spoločné bývanie a prostredie im K. neustále pripomínalo. Uviedol, že aj u neho tragédia viedla k dlhodobému psychickému utrpeniu a že následne ochorel otec na rakovinu a zomrel, čo vníma ako ďalší dôsledok nehody. Výrazne negatívne vnímal aj správanie otca vinníka, ktorý verejne obviňoval jeho sestru, šíril tieto tvrdenia na sociálnych sieťach a tým vystavoval rodinu tlaku a odsudzovaniu zo strany okolia. Sám psychologickú pomoc nevyhľadal, pretože sa cítil byť tým, kto musí udržať rodinu pokope.

20. Žalobca 3/ I. C. (brat poškodeného) uviedol, že so zosnulým bratom bol v nepretržitom kontakte, hoci žil v Nórsku. K. bol podľa neho zodpovedný, fyzicky zdatný, jedinečný, mal jasné životné ciele a túžil stať sa hasičom, aby mohol pomáhať ľuďom. Stratou brata opisuje ako trvalý zásah do svojej osobnosti - prestal chodiť do spoločnosti, uzavrel sa do seba a má pocit, že so smrťou K. odišla aj časť jeho samého. Zdôraznil, že hoci neboli fyzicky stále spolu, ich vzťah bol intenzívny a každodenný.

21. Žalobca 4/ K. C. (brat poškodeného) uviedol, že bol od K. starší len o jeden rok a mali takmer bratsko-partnerský vzťah - boli spolu každý deň, mali rovnaké záujmy, venovali sa motorkám, servisu a voľnočasovým aktivitám. Po smrti brata došlo k úplnému rozpadu jeho osobného života - ukončil svoje záujmy, prácu a prestal sa venovať činnostiam, ktoré mu K. pripomínali, vrátane motoriek. Zdôraznil, že pred nehodou spolu žili vo Švajčiarsku denne, po nej sa rodina rozpadla na samostatné životy, hoci citové väzby pretrvali.

22. Žalobkyňa 5/ T. C. (sestra poškodeného) uviedla, že so zosnulým bratom mala každodenný kontakt, spoločné záujmy a veľmi silné citové puto. Smrť brata označila za moment, keď sa jej „život skončil“. Podstúpila dlhodobú psychiatrickú aj psychologickú liečbu v trvaní približne šiestich rokov, mala nastavenú liečbu antidepresívami. Výrazne zdôraznila systematické a dlhodobé obťažovanie zo strany otca vinníka, ktorý ju približne päť rokov verejne osočoval na sociálnych sieťach, vinil ju z nehody, čo viedlo k jej sociálnej izolácii a strachu vychádzať z domu. Uviedla, že za toto konanie bol otec vinníka právoplatne odsúdený za nebezpečné prenasledovanie. Uviedla, že s pocitom viny a stratou sa nikdy nevyrovná a že rodinný život sa po nehode zásadne zmenil - súrodenci sa presťahovali späť zo Švajčiarska a sú teraz sústredení okolo matky na Slovensku.

23. Svedkyňa C. K. uviedla, že má k žalobcom blízky osobný vzťah, keďže spolu dlhodobo bývali v jednom bytovom dome. Poškodeného K. C. opísala ako dobrého, všímavého a zodpovedného mladého muža, ktorý mal silný citový vzťah k rodičom a opakovane deklaroval, že sa o nich chce do budúcnosti starať a žiť s nimi. Podľa svedkyne sa rodičia na poškodeného výrazne spoliehali, a to nielen emocionálne, ale aj prakticky. K otázke dopadu úmrtia poškodeného na rodinu svedkyňa uviedla, že strata bola pre žalobcov mimoriadne náhla a devastujúca, pričom rodinu navštevovala takmer každý týždeň. Žalobcovia sa podľa nej nachádzali v stave psychického aj fyzického vyčerpania, pričom otec poškodeného sa so stratou nevedel zmieriť, čo podľa jej vnímania viedlo až k jeho zhoršenému zdravotnému stavu a následnému úmrtiu. Svedkyňa zdôraznila, že so stratou syna a brata sa žalobcovia nedokázali a ani nemohli vyrovnáť, keďže išlo o výnimočne silné rodinné puto. Poškodeného označila za „ukážkové dieťa“, pričom kontrastovala jeho správanie so správaním iných detí, ktoré sa podľa nej k rodičom často nesprávajú zodpovedne. K správaniu pána X. uviedla, že tento sa žalobcom dlhodobo vyhráňal, prenášal na ich rodinu vinu za smrť syna a toto správanie bolo podľa svedkyne na dennom poriadku. Takéto konanie začalo bezprostredne po pohrebe a pretrvávalo až do minulého roka, vrátane opakovaného zasielania správ a verejných vyjadrení na sociálnych sieťach. Svedkyňa zdôraznila, že toto správanie žalobcom neustále obnovovalo traumu, znemožňovalo im spracovanie straty a malo na nich výrazne negatívny psychický dopad.

24. Svedkyňa C. C. uviedla, že žalobcov pozná ako dlhoročných susedov a blízkych priateľov, pričom s rodinou udržiava intenzívny osobný kontakt. Poškodeného K. poznala osobne a jeho vzťah k rodičom a súrodencom označila za veľmi dobrý, harmonický a funkčný. Uviedla, že poškodený bol doma, rodičom pomáhal, športoval a bol všeobecne považovaný za slušného a obľúbeného mladého muža. K dopadu úmrtia na rodinu svedkyňa uviedla, že aj ona si presne pamätá deň, keď sa o tragédii dozvedela, pričom strata bola mimoriadne ťažká nielen pre rodinu, ale aj pre širšie okolie. Po nehode sa s rodinou často stretávala a opakovane sa rozprávali o okolnostiach tragédie. Zdôraznila, že psychický stav rodiny sa postupne zhoršoval, pričom situácia bola obzvlášť ťažká pre otca poškodeného. Z praktického hľadiska poukázala na zásadnú zmenu životných pomerov - žalobkyňa T. C. ukončila prácu v Rakúsku a vrátila sa domov, čím sa podľa svedkyne zmenilo fungovanie celej rodiny. Smrť syna mala podľa nej komplexný dopad na všetky oblasti ich života. Pokiaľ ide o správanie rodiny vinníka, svedkyňa uviedla, že osobne pána X. a jeho manželku nepozná, avšak z informácií v obci mala vedomosť o nevhodnom a útočnom správaní pána X. voči žalobcom, najmä voči T. C. a celej rodine. Zdôraznila, že žalobcovia toto správanie prežívali mimoriadne ťažko, boli zranení, bezradní a dlhodobo traumatizovaní.

25. Svedkyňa I. J. vypovedala, že je dlhoročnou susedou žalobcov (približne 16 rokov) a s rodinou je v každodennom kontakte. Uviedla, že jej dcéra bola účastníčkou predmetnej dopravnej nehody, čo

ešte viac prehľbuje jej osobnú znalosť skutkových okolností. Vzťah poškodeného k žalobcom označila za veľmi dobrý a harmonický, pričom poškodeného opísala ako slušne vychovaného, ochotného a nápomocného mladého muža, ktorý nikdy neodmietol pomoc. Zdôraznila, že jeho smrť predstavuje zásadnú stratu nielen pre rodinu, ale aj pre spoločnosť ako takú. K dopadu úmrtia uviedla, že žalobcovia prežívali stratu extrémne ťažko, pričom otec poškodeného podľa jej presvedčenia nezvládol psychickú záťaž, čo podľa nej prispelo aj k jeho následnému úmrtiu. Situáciu ďalej výrazne zhoršovalo správanie pána X., ktorý podľa nej žalobcov verejne napádal, vypisoval o nich a šíril negatívne informácie, čo bolo pre rodinu „neúnosné“. Svedkyňa potvrdila, že poškodený bol v rodine prakticky veľmi nápomocný, a jeho strata mala citeľné dôsledky na každodenné fungovanie domácnosti. Správanie pána X. malo podľa nej za následok aj negatívne reakcie okolia, pričom žalobcovia sa stali terčom spoločenského tlaku a odsudzovania. Pokiaľ ide o časové trvanie tohto správania, svedkyňa uviedla, že pretrvávalo až do momentu, keď bol pán X. postihnutý súdom, pričom dovtedy išlo o takmer každodenné incidenty v rámci obce. V súčasnosti podľa nej žalobcovia naďalej nesú následky straty, pričom zdôraznila, že so smrťou dieťaťa sa rodičia nikdy nemôžu úplne zmieriť.

26. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

27. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

28. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a by mu bolo dané primerané zadostučinenie.

29. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

30. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

31. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla („zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

32. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

33. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

35. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

36. Podľa § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

37. Žalobkyňa 1/ zobrala žalobu späť v časti uplatneného nároku na náhradu majetkovej škody v sume 1.818,10 eur a žalobca 2/ (pôvodne žalobca 4/) v sume 677,- eur. Súd rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobcov, konanie v tejto časti podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil (výrok I a výrok II).

38. V konaní zostal uplatnený nárok žalobkyne 1/ - matky zosnulého K. a žalobcov 2/, 3/, 4/ a žalobkyne 5/ (súrodencov K.) na náhradu nemajetkovej ujmy. Nebolo sporné, že dňa 06.11.2018 došlo k dopravnej nehode na štátnej ceste č. III/3826 v smere od obce Slovenská Volová na obec Ohradzany medzi osobným motorovým vozidlom zn. VW G. CC, ev. č. C XXXXX, a vozidla zn. J. XXXd ev. č. D následkom čoho došlo k zrážke týchto dvoch vozidiel, pri ktorej utrpela osádka vozidla VW G. CC a to C. X. a K. C. zranenia nezlučiteľné so životom. Vodičom vozidla zn. VW G. CC, ev. č. C XXXXX bol C. X.. Z uznesenia Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície ČVS:ORP-517/2-VYS-HE-2018 vyplýval záver, že dopravnú nehodu z technického hľadiska zavinil C. X.. Žalovaný v priebehu konania nespороval záver o tom, že C. X. je vinníkom dopravnej nehody. V priebehu konania sa nesporným stala aj skutočnosť, že žalovaný (pôvodne žalovaný 2/ - pozn. súdu) bol v čase dopravnej nehody poisťovateľom vozidla, ktoré viedol vinník C. X., a ktorým bola spôsobená nehoda, a to podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Nebolo sporné, že pozostalým po K. C., ktorí si v súčasnosti uplatňujú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy sú K. matka, t. j. žalobkyňa 1/ a ostatní žalobcovia- K. súrodenci.

39. Žalovaný namietal, že žalobcom vznikol nárok výlučne voči vinníkovi. Mal za to, že nárok z titulu zásahu do osobnostného práva (nielen) existuje výlučne len jeden - a to voči vinníkovi ako priamemu pôvodcovi zásahu, ktorý sa dopustil porušenia § 11 OZ. Plnenia vzniknutého nároku sa však následne môžu poškodení už domáhať ako voči vinníkovi, tak aj voči poisťovateľovi, a to buď individuálne, alebo voči obidvom naraz, pričom plnenie môžu dostať iba raz. Uvedené by ale podľa žalovaného platilo len v prípade, pokiaľ by nárok ako taký existoval, čo však vzhľadom na konkrétny skutkový stav - vinník zomrel priamo pri dopravnej nehode - neplatí, keď fyzická osoba môže uplatniť niektoré z nárokov uvedených v § 13 OZ, ak je tu subjekt, ktorý zodpovedá za neoprávnený zásah do osobnosti. Povinnosť poskytnúť zadosťučinenie podľa ustanovenia § 13 OZ je osobne spätá s osobou, ktorá sa dopustila neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, takže má osobný charakter, a preto zaniká smrťou takejto osoby. V tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru súdov.

40. Súd sa s takouto argumentáciou žalovaného nestotožnil. Žalovaný teda namietal, že v konaní nie je pasívne legitimovaný z dôvodu, že z jeho strany nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov a vinník dopravnej nehody zomrel. Súd mal za to, že žalovanému patrí pasívna vecná legitimácia. Najvyšší súd SR publikoval v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR rozhodnutie R 61/2018, podľa ktorého „škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná“. Tejto rozhodovacej línie sa pridržiaval Najvyšší súd SR aj vo svojej ďalšej rozhodovacej činnosti, keď publikoval v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR ďalšie rozhodnutie R 3/2022, podľa ktorého „právo na náhradu nemajetkovej ujmy zásahom do súkromného a rodinného života (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka) vzniknutej usmrtením blízkej osoby pri dopravnej nehode motorovým vozidlom je nárokom hrazeným z povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla“. Súd dodáva, že početná judikatúra Ústavného súdu SR je s uvedenými závermi plne v zhode (uznesenie zo dňa 11. 10. 2016, sp. zn. III. ÚS 666/2016, publikované v Zbierke nálezov a uznesení pod č. 50/2016; nález zo dňa 5. 12. 2018, sp. zn. II. ÚS 695/2017, publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení pod č. 52/2018; uznesenie zo dňa 05.11.2019, sp. zn. III. ÚS 83/2019, publikované v Zbierke nálezov a uznesení pod č. 54/2019; uznesenie zo dňa 20. 8. 2019, sp. zn. I. ÚS 310/2019). Napokon možno odkázať aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 24. 10. 2013, Haasová, C-22/12.

41. Podľa názoru súdu, ani smrť vinníka nemá vplyv na povinnosť poisťovne titulom povinného zmluvného poistenia nahradiť nemajetkovú ujmu pozostalým poškodeného, ktorý dopravnú nehodu nezavinil. Takáto povinnosť totiž vzniká v momente nehody a zo zákona vyplýva priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi. Rozhodujúce je teda, že: škoda (ujma) bola spôsobená prevádzkou vozidla, a za škodu zodpovedá vodič - poistený. Poisťovňa vstupuje na jeho miesto, nakoľko zákon

o PZP kryje zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bez ohľadu na to, či škodca (poistený) prežije a bez ohľadu na to, že trestné stíhanie je zastavené (napr. pre smrť páchatela). V zmysle § 11 ods. 7 v spojení s § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého je poisťiteľ povinný bez ďalšieho uhradiť poškodenému všetky ujmy, ak nie je zákonom stanovené inak. Smrťou poisteného navyše povinné zmluvné poistenie nezaniká. Judikatúra na ktorú poukazoval žalovaný nie je aktuálna a z tejto navyše nevyplýva, že by poškodený, ktorý zomrel bol povinne zmluvne poistený v poisťovni voči ktorej si žalobcovia svoj nárok uplatňujú.

42. Ďalej súd na podporu vyššie uvedeného záveru poukazuje aj na to, že už Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/52/2022 28.02.2023 zdôrazňoval potrebu rozlišovať medzi právom poškodeného na náhradu vzniknutej ujmy voči škodcovi (náhrady) a špecifickým právom poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu (§ 15 zákona č. 381/2001 Z. z.). Okrem toho, rovnako ako v predmetnej veci poisťovňa argumentovala aj v konaní vedenom pred Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 20C/33/2021, pričom v tomto konaní k takejto argumentácii žalovaného (a judikatúry na ktorú žalovaný poukazoval aj v tomto konaní) vyslovil svoj záver Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 2Co/43/2023 zo dňa 06.12.2023 (ktorý je zhodný so záverom súdu v tejto veci, a teda, že smrť škodcu nespôsobuje zánik nároku uplatneného v tomto konaní). Konkrétne Krajský súd v Bratislave v tomto rozhodnutí uviedol: „Inak povedané, usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život, ktorý je možné uplatniť priamo voči poisťovni a to prostredníctvom ustanovení § 4 ods. 2 písm. a) a § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. Účelom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel je totiž zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou, a preto aj táto zodpovednosť musí byť predmetom poistného krytia. Žalobkyne si teda voči žalovanej uplatnili svoj nárok na základe povinného zmluvného poistenia, ktoré mal uzavreté majiteľ motorového vozidla (škodca) v prípade škodovej udalosti, pri ktorej vznikla škoda a za ktorú zodpovedá, a preto je zrejmé, že tento nárok je nárokom zo zmluvy o povinnom zmluvnom poistení. V tomto prípade teda nie je možné tvrdiť, že smrťou škodcu došlo automaticky k zániku nároku žalobkýň, nakoľko dopravná nehoda a následná smrť poškodeného je práve dôvodom vzniku tohto nároku. Je zrejmé, že v čase dopravnej nehody zmluvný vzťah medzi škodcom a poisťovňou, ktorý bol riadne uzavretý trval, a preto k momentu vzniku škodovej udalosti došlo k splneniu podmienok pre nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy z titulu povinného zmluvného poistenia. Inak povedané, smrť škodcu v tomto prípade nespôsobuje zánik nároku žalobkýň na náhradu nemajetkovej ujmy, tak ako to tvrdí žalovaná a to jednak z dôvodu, že smrťou škodcu nezaniká poistný vzťah medzi škodcom a poisťovňou, ale taktiež z dôvodu žalovaná nie je zaviazaná na plnenie titulom jej zásahu do osobnostných práv žalobkýň, ale plnenia z povinného zmluvného poistenia. Je zrejmé, že poistná zmluva, ktorú mal uzavretú škodca so žalovaným kryje aj nároky pozostalých na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka a pozostalí (ako poškodení) môžu tieto nároky v zmysle § 15 ods. 1 cit. zákona uplatniť priamo proti poisťovateľovi.“

43. Ako už bolo uvedené, žalovaný nenamietal, že vinníkom dopravnej nehody je C. X., pričom aj z uznesenia Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície ČVS:ORP-517/2-VYS-HE-2018 vyplýval záver, že dopravnú nehodu z technického hľadiska zaviniel C. X.. Žalovaný sa ale v priebehu konania predostrel obranu spočívajúcu v možnom spolu zavinení poškodeného, keď žiadal, aby súd oboznámil závery znaleckých posudkov z odboru zdravotníctvo a farmácia (vrátane toxikológie) s ohľadom na to, či bol poškodený K. pripútaný a či mal vedomosť o tom, že vinník C. X. je pod vplyvom omamných látok a napriek tomu do vozidla nasadol.

44. Súd z pripojeného vyšetrovacieho spisu a oboznámením znaleckých posudkov nezistil záver o tom, že by poškodený K. nebol pripútaný. Žalovaný taký listinný dôkaz neprodukoval. Záver o tom, že by K. nebol pripútaný nevyplýval z oboznámených znaleckých posudkov. Znalec W.. I. C. v znaleckom posudku č. 39/2017 konštatoval z fotodokumentácie k vozidlu VW G. CC, že: „hlava člena osádky na sedačke vľavo a napnutý bezpečnostný pás“. Súd žalovanému navyše oznámil, že došlo k pripojeniu vyšetrovacieho spisu a žalovaný môže do spisu nahliadnuť (čo žalovaný aj po pojednávaní využil), pričom ak by žalovaný chcel oboznámiť ďalšie listiny z vyšetrovacieho spisu, bolo na žalovanom, aby tieto označil, k čomu ale nedošlo. Z vykonaných dôkazov preto nevyplýval záver o tom, že by poškodený K. nebol pripútaný.

45. Zo znaleckých posudkov, ktoré súd na návrh žalovaného oboznámil vyplýval, že u vinníka dopravnej nehody C. X. bola stanovená koncentrácia 6,46 ng/ml THC v krvi, pochádzajúca z marihuany, ktorá by mohla zodpovedať poslednej aplikácii drogy v kratšom časovom období pred nehodou, pričom stav ovplyvnenia uvedenou drogou je charakterizovaný výrazným prekrvením očných spojoviek, zvýšenou frekvenciou srdca, pričom dochádza aj k zhoršeniu motorickej koordinácie tela a predĺženiu reakčného času. Na psychickej úrovni je stav ovplyvnenia charakterizovaný eufóriou, radosťou, neutíšiteľným smiechom, poruchami vo vnímaní času. Môžu sa objaviť zrakové, sluchové a hmatové halucinácie a C. X. nebol schopný viesť bezpečne vozidlo. Zo znaleckého posudku č. 34/2018 znalkyne C.. T. E. vyplývalo, že C. X. viedol motorové vozidlo v takom čase po požití konopných drog, keď sa ešte nachádzali v jeho krvi.

46. Žalovaný ďalej svojou argumentáciou naznačoval prípadnú spoluzodpovednosť poškodeného K. s ohľadom na to, že tento vedel, že C. X. požil návykovú látku pred jazdou a nastúpil s ním do vozidla. Z vykonaných dôkazov súd nezistil kedy poškodený K. nastúpil do vozidla s C. X. a či poškodený K. bol s C. X. nejaký čas aj predtým, než do vozidla nastúpil. Svedkyne L. J. (takisto účastníčka nehody v druhom vozidle- pozn. súdu) a žalobkyňa 5/ vypovedali v rámci vyšetrovania v trestnom konaní (viď uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície ČVS:ORP-517/2-VYS-HE-2018), že L. J. a žalobkyňa 7/ sa stretli na čerpacej stanici OMV a išli kupovať kávu. Vtedy do predajne vstúpil C. X. a K. C., ale iba postáli a potom odišli. V tomto čase svedkyne neuviedli, že by C. X. požil návykové látky, resp. že by podľa nich mal nejaké prejavy s tým spojené. Z iných dôkazov súd nezistil, kedy a v akom čase mal presne C. X. požiť návykové látky a či o tomto vedel poškodený K.. Z oboznámených znaleckých posudkov ale vyplývalo, že C. X. požil látku látky 11-nor-delta-9 THCCOOH aj v minulosti, a teda s tým spojené príznaky, ktoré mal mohli ostatní u neho prípadne brať ako normálne prejavy. V predmetnej veci je ale podstatné, že žalovaný svoje tvrdenie, resp. argumentáciu smerujúcu k prípadnej spoluzodpovednosti poškodeného v tom smere, že poškodený K. vedel o tom, že C. X. pred jazdou užil návykovú látku, nepreukázal, a navyše k tomuto ani, rovnako ako v prípade tvrdenia o použití/nepoužití bezpečnostných pásov neoznačil ďalšie dôkazy. Vzhľadom na uvedené súd obranu žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú, pričom za stavu, keď poškodený K. nebol v danom čase pod vplyvom žiadnej návykovej látky, nebolo možné dospieť k záveru o akejkoľvek spoluzodpovednosti, ktorá by mala prípadne vplyv na náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých žalobcov.

47. Súd k samotnému nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy uplatňovanej voči žalovanému titulom povinného zmluvného poistenia škodcu a z dôvodu smrti blízkej osoby uvádza, že judikatúra je ustálená na závere, že súčasťou práva na ochranu súkromia je aj rodinný život, spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami. Konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konanie naplňajúce znaky neoprávneného zásahu do osobnostných práv pozostalých členov rodiny (pozri rozsudky Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 10. 2010, sp. zn. 1 Cdo 77/2009; zo dňa 17. 2. 2011, sp. zn. 5 Cdo 265/2009; zo dňa 26. 9. 2013, sp. zn. 3 Cdo 228/2012).

48. Vzhľadom na závažnosť ujmy žalobcov preukázanú najmä vykonaným dokazovaním - výsluchom žalobcov samotných, súd konštatuje, že strata blízkej osoby K. C., syna a brata žalobcov predstavuje taký zásah do osobnostnej súkromnej sféry žalobcov, ktorého následky sa nedajú odstrániť. Žalobcovia zhodne tvrdili, že smrť K. mala pre ich rodinu devastačné následky s ktorou sa do dnešného dňa nevedia vypořadat'. Smrť blízkej osoby malo pre žalobcov následky tak v súkromnom, rodinnom živote, ako aj v ich pracovnom živote. Rodina vnímala stratu svojho člena ako úplný rozpad dovtedajšieho života (výpoveď žalobcu 2/ G. C.). Žalobca 3/ I. C. opísal, že prestal chodiť do spoločnosti, s K. odišla aj časť z neho. Žalobkyňa 5/ T. C. uviedla, že vtedy sa jej život skončil. Svedkovia opísali vzťah poškodeného K. s rodičmi a súrodencami ako veľmi dobrý, harmonický a funkčný (svedkyňa C. C.). Kontakt poškodeného s rodinou bol intenzívny. D. C. K. uviedla, že poškodený mal silný citový vzťah k rodičom a opakovane deklaroval, že sa o nich chce do budúcnosti starať a žiť s nimi. Podľa svedkyne sa rodičia na poškodeného výrazne spoliehali, a to nielen emocionálne, ale aj prakticky. K otázke dopadu úmrtia poškodeného na rodinu svedkyňa uviedla, že strata bola pre žalobcov mimoriadne náhla a devastujúca. Rovnako svedkyňa I. J. označila vzťah poškodeného k žalobcom za veľmi dobrý a harmonický. Súd mal za preukázané vo vzťahu ku všetkým žalobcom, že smrťou poškodeného došlo k zásahu do práva na súkromie a rodinného života, pričom žalobcovia utrpeli citovú ujmu v podobe straty blízkej osoby, keď táto strata narušila existujúce väzby žalobcov so zosnulým. Takýto zásah bol podľa názoru súdu spôsobilý objektívne privodiť ujmu žalobcov na ich osobnostných právach, keď súkromie

a rodinný život žalobcov bol v danom čase taktiež založený práve na ich vzťahu s K.. Predmetný zásah do práv žalobcov bol v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zavinenou C. X.. Akékoľvek morálne zadostučinenie podľa §13 ods. 1 Občianskeho zákonníka by bolo nedostatočné (aj s ohľadom na smrť škodcu), keďže ide o nezvratiteľný stav, pričom strata syna a brata bola pre žalobcov neočakávaná a šokujúca, bez šance sa na ňu vôbec pripraviť.

49. Súd preto dospel k záveru, že do úvahy prichádza len zmiernenie zásahu do osobnostných práv žalobcov náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch. Predpokladom priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy existencia závažnej ujmy, a to na podklade posúdenia individuálnych okolností prípadu. Najvyšší súd SR bližšie rozvádza, čo sa rozumie závažnou ujmu. Konštatuje, že „za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Z toho vyplýva, že predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu, a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach“ (uznesenie zo dňa 17. 1. 2019, sp. zn. 3 Cdo 224/2018).

50. Náhlou stratou osoby je daný zásah do práva na súkromie a rodinného život blízkych osôb. Ako to konštatuje aj judikatúra, v prípade smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločensva (vzťahu) s blízkou osobou (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. 2. 2011, sp. zn. 5 Cdo 265/2009). Takáto strata okamžite narúša existujúce emocionálne, sociálne a rodinné väzby. Blízke osoby prichádzajú o možnosť realizácie a ďalšieho rozvoja rodinného života. Blízky osobám sa značne narúša aj kvalita prežívaného života; nastupuje smútok, pocit prázdnoty, podstatne sa mení zabehnutý spôsob života, časté sú značné psychické ťažkosti vyžadujúce odbornú pomoc. Tým dochádza aj k zásahu do súkromného života blízkych osôb. Náhla strata najbližšieho člena rodiny je stratou nepochybne najviac citeľnou, dotýkajúcou sa každého najhlbšie. Ide o zásah, ktorý blízki zo svojich životov nevymažú a zostane v nich prítomný už navždy. Preto je objektívna strata blízkeho stratou nenahraditeľnou, pri ktorej sa súd môže pokúsiť len túto zmierniť v podobe náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

51. Keď mal súd preukázaný nárok žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako aj zodpovednosť žalovaného, súd sa zaoberal ustálením samotnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa 1/ (matka K.) si uplatňovala nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur. Žalobcovia 2/ až 5/ (súrodenci K.) si uplatňovali náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 40.000,- eur.

52. Súd najskôr konštatuje, že výška náhrady za utrpenú ujmu sekundárne zasiahnutých obetí protiprávnym zásahom alebo udalosťou nie je zákonom nijak limitovaná. Výšku nemajetkovej ujmy takisto nemožno paušálne limitovať ani odkazom na zákon č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov, analógia legis v neprospech blízkych obeť dopravnej nehody nie je prípustná. (Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12Co/66/2023 zo dňa 25.04.2024), i keď súd musí podporne pre ustálenie výšky brať do úvahy aj túto právnu úpravu (t. j. 50 násobok minimálnej mzdy, t. j. v roku 2018 išlo o výšku minimálnej mzdy v sume 480,- eur, teda celkom v sume 24.000,- eur - pozn. súdu).

53. V danej veci je preto daný priestor na voľnú úvahu súdu, ktorá však nesmie byť bezbrehá a výška priznanej nemajetkovej ujmy neprimeraná závažnosti vzniknutej ujmy a okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo. Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 22. 6. 2016, sp. zn. 3 Cdo 18/2016, pripomenul, že stanovenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je síce vecou voľnej úvahy súdu, jeho úvaha musí byť ale náležite odôvodnená a vždy musí mať základ v takých konkrétnych skutkových zisteniach súdu, ktoré zohľadňujú individuálne okolnosti prejednávaneho prípadu a so zreteľom na ne sú relevantné pre posúdenie primeranosti náhrady podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

54. Súd pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy prihliada podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka na dve skutočnosti: závažnosť vzniknutej ujmy, a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Súdna prax však doplnila tieto skutočnosti o ďalšie (demonštratívne uvedené) kritériá, ktoré je v týchto typoch sporov potrebné zohľadniť na strane poškodených blízkych osôb. Súd by však mal brať do úvahy len také kritériá, ktoré priamo súvisia s ujmu sekundárne zasiahnutých osôb a tým

tiež so samotným negatívnym prežívaním straty blízkeho človeka vo vnútornej sfére, keďže bolestné a emocionálne prežívanie je vonkajším prejavom utrpenej ujmy na osobnostnom práve a je v zásade jediným navonok poznateľným indikátorom hĺbky a intenzity kompenzovanej ujmy. Zohľadniteľné by preto mali byť len také črty a okolnosti spôsobenia nemajetkovej ujmy, ktoré tieto pocity a prežívanie priamo ovplyvňujú, či už tým, že bolestivé prežívanie zmierňujú alebo naopak, ešte viac prehľbujú.

55. Nakoľko zásah do osobnostných práv prejavujúci sa v strate blízkeho človeka sa prejavuje najmä vo vnútornej duševnej sfére zasiahnutej osoby, čím toto vnútorné prežívanie nie je objektívne zachytiteľné a tým aj merateľné, je potrebné stanoviť objektivizujúce kritéria umožňujúce adaptovať spôsob ohodnotenia imateriálnej ujmy tak, aby bola zabezpečená predvídateľnosť vo vzťahu k výške satisfakcie pre toho ktorého poškodeného v konkrétnom prípade. Je preto dôvodné prihliadať aj na prisúdené sumy náhrad inými súdmi v obdobných prípadoch a svoje rozhodnutie práve na základe takýchto objektivizujúcich kritérií prispôbiť výšku náhrady nemajetkovej ujmy konkrétnym okolnostiam daného prípadu. (porovnaj tiež L. M. X. V. Náhrada nemajetkovej ujmy pozostalých blízkych osôb: C. H. J., 2024, s. 250.).

56. Žalobcovia poukazovali na tie súdne rozhodnutia, ktoré pozostalým osobám priznávali vyššiu sumu náhrady nemajetkovej ujmy, napr. rozsudok OS ZV 9 C 174/2015 s KS BB 14 Co 19/2017 bola pozostalej manželke priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 40.000,- eur, plnoletým deťom 17.000,- eur a 20.000,- eur (autobus nedal prednosť v jazde motocyklu), rozsudkom OS PP 9 C 45/2011 s KS PO 21 Co 137/2017 bola pozostalej manželke priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 40.000,- eur a plnoletým deťom každému vo výške 20.000,- eur (zrážka v protismere), rozsudkom OS NM 7 C 151/2008 v spojení s KS TN 6 Co 810/2014 (NS SR 1 Cdo 117/2017) bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy pozostalému manželovi 70.000,- eur, pozostalým deťom každému vo výške 100.000,- eur (chodec na prechode), OS NT 10 C 88/2009 v spojení s KS NT 9 Co 330/2012 priznal každému z rodičov 90.000,- eur, každému zo súrodencov 10.000,- eur (nemocnica, nesprávna zdravotnícka starostlivosť), OS BA IV 24 C 239/2013 pozostalej matke priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 50.000,- eur (nehoda s opitým vodičom s viacerými mŕtvymi, medzi nimi 23-ročný syn), OS BA II 18 C 276/2008 s KS BA 4 Co470/2011 pozostalým rodičom 19 r. dcéry priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 49.790,- eur (správca cesty) a ďalšie.

57. Naproti tomu žalovaný sa pripojil k vyjadreniu pôvodne žalovaného 1/, ktorý poukazoval na rozhodnutia súdov priznávajúce nižšie sumy náhrady nemajetkovej ujmy v prípade pozostalých, napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave 16Co/207/2018, ktorým bolo sestre obete priznaná nemajetková ujma 8000,- eur a neteri 2000,- eur. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave 3Co/140/2018, ktorým bola každému z rodičov priznaná nemajetková ujma 10.000,- eur a súrodencovi nežijúcemu v spoločnej domácnosti náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 3000,- eur. Tiež rozsudok Krajského súdu v Bratislave 14Co/130/2016, kedy bolo rodičom priznaná suma 5000,- eur, rozsudok Krajského súdu v Bratislave 10Co/38/2017, ktorým bola matke obetí priznaná suma 4.800 eur, rozsudok Krajského súdu v Bratislave 10Co/67/2018 v ktorom bola zohľadňovaná úprava odškodňovania obetí trestných činov.

58. Z vyššie uvedeného vyplýva, že škálu priznávaných náhrad nemajetkovej ujmy súdmi nemožno paušalizovať na ten ktorý prípad, ale je potrebné túto posudzovať ako podpornú s ohľadom na zásadu primeranosti a vzhľadom na jednotlivé skutkové okolnosti predmetnej veci. Z rozhodnutí na ktoré poukazovali žalobcovia vyplývajú výnimočné okolnosti prejednávanej veci, a to či už s ohľadom na vzťah medzi rodičom a dieťaťom, ekonomickú a existenčnú závislosť a pod. Preto sú náhrady nemajetkovej ujmy priznávané v rôznych sumách, ako je uvedené aj vyššie. Súd preto v záujme zistenia tohto, aká suma je v iných obdobných veciach (dopravná nehoda dospelého osoby, pozostalý rodič, ktorý nie je na zosnulom ekonomicky závislý a pozostalí súrodenci) objektívne primeraná v čase, kedy súd o náhrade nemajetkovej ujmy rozhoduje poukazuje na nasledovné aktuálne rozhodnutia krajských súdov:

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 6Co/44/2025 zo dňa 17. 06. 2025 v spojení s predchádzajúcim rozhodnutím súdu prvej inštancie (ktoré bolo čiastočne zrušené a v časti nadobudlo právoplatnosť) bolo rodičom zosnulej dcéry, otcovi priznaná náhrada nemajetkovej ujmy celkom (v spojení s predchádzajúcim rozhodnutím) 25000,- eur, matke 17000,- eur a súrodencovi 10000,- eur. Bolo konštatované najmä, že otec nebohej bol veľmi zasiahnutý jej smrťou, čo vyvrcholilo zhoršením jeho zdravotného stavu. Matka, napriek tomu, že s dcérou nežili v spoločnej domácnosti po dobu posledných 4 rokov, boli v častom kontakte, či osobnom alebo telefonickom, či prostredníctvom

videohovorov. Sestra nebohej bola vo veľmi blízkom vzťahu s neb. sestrou, ktorá bola pre žalobkyňu oporou, dá sa povedať, že boli dôverníčky, mali spoločné plány do budúcnosti, chceli spolu vytvoriť knihu.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave 3Co/37/2024 zo dňa 30. 07. 2024, ktorým krajský súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a rodičom zosnulého 24 ročného plnoletého syna priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15000,- eur a súrodencom 10.000 eur, pričom u všetkých súd konštatoval blízky, intenzívny a harmonický vzťah s nebohým plnoletým synom a bratom, s ktorým žili všetci žalobcovia v rozhodnom čase v spoločnej domácnosti, avšak neboli na neho finančne odkázaní, pričom všetci sa vzájomne podporovali, prejavovali si úctu, podporu a náklonnosť.

Rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/47/2024 zo dňa 22.10.2024 bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola okrem iného priznaná rodičom náhrada nemajetkovej ujmy zosnulého príbuzného pri dopravnej nehode vo výške 15000,-eur a súrodencom vo výške 5000,- eur za stavu, že všetci žalobcovia žili v čase smrti so zomrelým v spoločnej domácnosti a žalobcovia tvrdili, že vzťahy medzi nimi boli veľmi dobré, vrelé a bezproblémové. Všetci boli v dennom kontakte, pričom si vždy ako rodina navzájom pomáhali. Zomrelý bol oporou a pomocníkom predovšetkým pre mladších súrodencom, so žalobcom 2/ chodievali brigádne pracovať v oblasti stavebníctva, čo mu umožnilo prispievať aj na chod domácnosti. Smrť uvedeného zasiahla predovšetkým matku zomrelého, ktorá z dôvodu svojho zlého psychického stavu spôsobeného jeho smrťou navštevovala psychológa, ktorý jej predpisoval lieky na ukludnenie.

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/36/2024 zo dňa 30.04.2024 bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo priznané rodičom náhrada nemajetkovej ujmy v sume 20.000,-eur a súrodencom v sume 15000,eur, resp. 10000,- eur z dôvodu náhlej straty syna, dospelého syna žalobcov 1/ a 2/, ktorý žil v čase smrti v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, osobne sa o nich staral, podporoval ich finančne, materiálne, no najmä emocionálne a ktorý ma so súrodencami nadštandardné a veľmi blízke väzby

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/103/2022 zo dňa 26.07.2023 bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo priznané matke zosnulého (40 ročného syna) náhrada nemajetkovej ujmy 20.000,- eur, pričom bolo konštatované, že ich vzťah bol blízky, úprimný, plnohodnotným vzťahom matky a syna k sebe navzájom aj keď po jeho osamostatnení nežili v spoločnej domácnosti, udržiavali spolu kontakt. Súrodencom bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 7000,- eur (polorodý súrodenec) a 10000 eur, pričom najmä pre žalobcu 3/ (súrodenca) vzorom, životnou oporou a pomáhal mu, po osamostatnení sa vzťahy medzi nimi nepretrhli, boli spolu v kontakte.

59. V každom z vyššie uvedených rozhodnutí zároveň tak súd prvej inštancie, ako aj krajské sudy poukázali z dôvodu posúdenia proporcionality a ustálenia výšky náhrady nemajetkovej ujmy na relevantné rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach. Súd prvej inštancie osobitne poukazuje na vyššie uvedené aktuálne rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 6Co/44/2025 zo dňa 17. 06. 2025 v ktorom sa tento súd vyčerpávajúco venoval iným súdnym rozhodnutiam v praxi tohto súdu, ako aj v danom senáte, ktorý o veci rozhodoval, ako aj rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR, pričom následne sumarizoval rešpektujúc princíp proporcionality a spravodlivosti, s prihliadnutím na skutkovo obdobné prípady s tým, že v rozhodnutiach Krajského súdu v Košiciach, pozostalým po obetiach dopravných nehôd je priznávaná náhrada nemajetkovej ujmy v rozpätí:- manžel/manželka obete od 10 000 € do 21 000 €, - deti obete od 5 000 do 25 000 €, - rodičia obete od 10 000 € do 25 000 €, - súrodenci obete od 10 000 do 17 000 €. Rozhodnutiami iných senátov krajského súdu bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v rozpätí:- manžel/manželka obete od 15 000 € do 30 000 €, - deti obete od 7 000 do 30 000 €, - rodičia obete od 5 000 € do 25 000 €, - súrodenci obete do 10 000 €. Rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v rozpätí:- manžel/manželka obete od 15 000 € do 30 000 €, - deti obete od 7 000 do 30 000 €, - rodičia obete od 5 000 € do 25 000 €, - súrodenci obete od 5 000 € do 10 000 €, - prarodičia obete do 5 000 €.

60. Súd prvej inštancie s ohľadom na vyššie uvedenú judikatúru súdov v obdobných veciach konštatuje, že bola priznávaná náhrada nemajetkovej ujmy v prípade rodičov 10000,- eur až 25000,- eur a v prípade súrodencom od 5000,- eur do 15000 eur.

61. Ďalej súd posudzoval jednotlivé kritéria individualizujúce posúdenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v prípade jednotlivých žalobcov.

62. Pokiaľ ide o objektivizujúce kritéria, a to jednak na strane poškodeného, medzi tieto patrí vek poškodeného K., ktorý mal v čase dopravnej nehody vek 24 rokov. Vzhľadom na vek poškodeného a jeho zdravotný stav (žalobcovia a svedkovia opisovali poškodeného K. ako fyzicky zdatného, ktorý rád cvičil) súd konštatuje, že jeho náhly odchod bol pre jeho blízkych prekvapivý a šokujúci s o to intenzívnejšou mierou útrpnosti pre tieto osoby (v porovnaní napr. s osobou s vysokým vekom a so zdravotnými problémami). Súd prihliadol aj na osobu poškodeného, ktorého žalobcovia a svedkovia opisovali ako zodpovedného, fyzicky zdatného, jedinečného, ktorý mal jasné životné ciele a túžil stať sa hasičom, aby mohol pomáhať ľuďom. Svedkovia uvádzali, že išlo o dobrého, všímavého a zodpovedného mladého muža, ktorý mal silný citový vzťah k rodičom a opakovane deklaroval, že sa o nich chce do budúcnosti starať a žiť s nimi, pričom rodičia a na poškodeného výrazne spoliehali, a to nielen emocionálne, ale aj prakticky. V podanej žalobe je opísané, ako poškodený K. zostal s otcom po jeho infarkte (pôvodne žalobca 2/) doma starať sa o neho.

63. Súd takisto skúmal intenzitu a kvalitu vzťahu K. so žalobcami.

64. Ako najintenzívnejší zásah súd vyhodnotil zásah do práv žalobkyne 1/. Žalobkyňa je matka poškodeného K.. Pokiaľ ide o stupeň blízkosti, je faktom, že najintenzívnejší zásah sa konštatuje u manžela, maloletého dieťaťa a rodiča maloletého dieťaťa. Poškodený K. bol v čase dopravnej nehody dospelý, mal priateľku, no vlastné deti nemal. So žalobkyňou nežil v spoločnej domácnosti, žalobkyňa 1/ pracovala v Rakúsku a K. vo Švajčiarsku, no často sa zo zahraničia vracal, každý deň boli v kontakte. Na otázku, koľkokrát sa stretla s K. za posledný rok pred nehodou uvádzala, že stále, keď mala turnus, išla k deťom, vracala sa na Slovensko. Súd poukazuje na to že spoložitie rodičov a detí je základným prvkom rodinného života a vo vzťahu rodiča a dieťaťa sociálne, morálne, kultúrne a citové väzby štandardne trvajú a presahujú dobu, po ktorú žijú v spoločnej domácnosti. Stratou dieťaťa, či už ide o dieťa dospelé alebo nie, dochádza k intenzívnemu zásahu do práv rodiča s ktorým sa dá len ťažko zmieriť. Žalobkyňa 1/ mala v čase dopravnej nehody 55 rokov, mala prácu v Rakúsku. Vzťah k K. označila ako blízky vzťah. Po smrti K. uvádzala, že sa nevedela zaradiť do sveta, vyhýbala sa ľuďom a kontaktu s nimi. Musela sa liečiť, brala diazepam, postupne jej lieky menili, lebo jej stav sa zhoršoval. Užíva nepravidelne Lexaurin na upokojenie. Psychologičku navštevovala v minulosti. So smrťou syna sa ani v súčasnosti nevysporiadala, nemá pokojné noci, volá syna po mene a rozpráva sa s ním. Jej útrpnosť zhoršovalo správanie otca vinníka dopravnej nehody, pričom vypovedala, že tento sa im vyhrážal, vyhrážal sa dcére, medializoval do novín, že ich psychicky zničí, že uplatili znalcov políciu a všetkých ľudí. Žalobkyňa nebola od K. ekonomicky závislá, obaja mali vlastnú prácu. Žalobkyňa vypovedala, že K. si kupoval svoju stravu zvlášť, cvičil, zdravo sa stravoval, prispieval keď mohol. Po smrti K. už nepracovala v Rakúsku. Súd takisto prihliadal na samotnú výpoveď žalobkyne 1/ na pojednávaní, keď bolo pre žalobkyňu ťažké o predmetnej veci vypovedať aj s tým, že jej výpoveď sprevádzal plač, rovnako ako v prípade žalobkyne 5/, a to aj na pojednávaní na ktorom súd vypočúval len svedkov na ktorom bola žalobkyňa 1/ ako aj žalobkyňa 5/ prítomné. S ohľadom na uvedené a následky v súkromnom, rodinnom a aj v pracovnom živote žalobkyne, ktorá sa doteraz nevie vypořiadat' so stratou syna, skutočnosť že žalobkyňa navštevovala psychologickú pomoc a aj v súčasnosti berie lieky na upokojenie, nemá pokojné noci, ako aj vzťah žalobkyne 1/ a K. ako vzťah intenzívny, aj s prihliadnutím na to, že nežili v spoločnej domácnosti, pracovali obaja v zahraničí a osobne neboli v kontakte každý deň, vzhľadom aj na ďalšie objektivizujúce skutočnosti, ako je vek poškodeného a vek pozostalej, výšku priznávannej nemajetkovej ujmy súdmi v obdobných prípadoch, súd dospel k záveru, že primeranou je náhrada nemajetkovej ujmy v sume 17.000,- eur (výrok III.).

65. Pokiaľ ide o vzťah žalobcu 2/ G. C. a poškodeného K., súd konštatuje, že žalobca 2/ je starším bratom poškodeného K.. Medzi K. a žalobcom 2/ je desaťročný rozdiel, pričom žalobca ako starší brat sa staral o K.. V čase dopravnej nehody K. mal 33 rokov. Bol to práve žalobca, ktorý vybudoval pre súrodencov zázemie vo Švajčiarsku, zobral súrodencov do Švajčiarska k sebe a tam im pomohol nájsť si prácu. Všetci súrodenci bývali v jednom šesť izbovom byte vo Švajčiarsku. Mali spoločnú domácnosť, boli dennodenne v kontakte a všetci tvorili silnú rodinnú jednotku. Po smrti K. sa musel vrátiť na Slovensko. Žalobca 2/ vypovedal, že všetko skončilo, všetko v byte vo Švajčiarsku mu K. pripomínalo. Žalobca uvádzal, že stratu brata prežíval ťažko, nevysporiadal sa s ňou. Odbornú pomoc po dopravnej nehode

nevyhľadal, keďže on musel držať ostatných. Ako ťaživú okolnosť opísal útoky otca vinníka dopravnej nehody. Z výpovede svedkov vyplývalo, že vzťah K. so súrodencami bol veľmi dobrý. Žalobca nebol ekonomicky závislý na K.. S ohľadom tiež na vyššie uvedené objektivizujúce skutočnosti na strane samotného poškodeného K. a skutočnosť, že dopravnou nehodou bol takto násilne a náhle pretrhnutý vzťah medzi žalobcami a poškodeným K., keď smrť K. bola vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav náhla a šokujúca, ako aj na následky v súkromnom a rodinnom živote žalobcu 2/, ktorý sa so stratou nevie vyrovnáť, pre K. bol starším bratom, ktorý sa o neho staral, s K. býval v zahraničí, bol s ním v dennodennom kontakte, súd aj s ohľadom na výšku priznávanej nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch súdmi, ako je uvedené aj vyššie, súd za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu 4/ považoval náhradu v sume 10.000,- eur. (Výrok IV.)

66. V prípade žalobcu 3/ I. C. mladšieho, súd uvádza, že žalobca 3/ mal v čase dopravnej nehody 34 rokov. Rovnako ako v prípade žalobcu 2/, aj tu išlo o veľmi dobrý vzťah súrodencov. Žalobca vypovedal o tom, že s mladším bratom K. mal spoločné koníčky, chodili spolu cvičiť. Smrť K. mala u neho vplyv na to, že prestal chodiť do spoločnosti, prestal odpovedať na otázky, ako sa má, pričom uvádzal, že s K. odišla aj časť neho. Súd konštatuje, že smrť K. zasiahla aj do práv žalobcu 3/, avšak podľa názoru súdu je potrebné prihliadať na skutočnosť, že žalobca 3/ nežil s K. v spoločnej domácnosti. Žalobca pracoval v Nórsku, kde bol sním spočiatku aj K., no ten sa rozhodol ísť domov. S bratom sa navštevovali, chodil za nimi do Švajčiarska cez dovolenky, avšak fyzicky neboli stále v kontakte, keďže to sa nedalo. I keď žalobca uvádzal, že boli v nepretržitom kontakte, súd musí prihliadať na to, že nešlo o osobný kontakt, ako v prípade súrodencov žijúcich s K. vo Švajčiarsku. Takisto súd prihliadal na to, že medzi žalobcom 3/ a poškodeným bol vyšší vekový rozdiel a išlo už o inú generačnú skupinu (naproti od žalobcu 2/ navyše nežili v jednom byte a v jednej krajine). Žalobca nebol ekonomicky závislý na K.. S ohľadom tiež na vyššie uvedené objektivizujúce skutočnosti na strane samotného poškodeného K. a skutočnosť, že dopravnou nehodou bol takto násilne a náhle pretrhnutý vzťah medzi žalobcami a poškodeným K., keď smrť K. bola vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav náhla a šokujúca, ako aj na následky v súkromnom a rodinnom živote žalobcu 3/ (vypovedal o tom, že prestal chodiť do spoločnosti), skutočnosť, že práve s K. mal spoločné koníčky, ktoré už spolu nemôžu vykonávať, s prihliadnutím na ich osobný kontakt, ich život, ktorý žili každý v inej krajine, aj s ohľadom na výšku priznávanej nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch súdmi, ako je uvedené aj vyššie, súd za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu 3/ považoval náhradu v sume 8.000,- eur.(výrok V.)

67. Súd skúmal aj vzťah žalobcu 4/ K. C. a poškodeného K.. Žalobca 4/ mal v čase dopravnej nehody 23 rokov. Poškodený K. bol len o rok starší od žalobcu 4/. Išlo teda o rovnakú vekovú skupinu, s K. žalobca 4/ bol v každodennom kontakte vo Švajčiarsku, kde spolu bývali. Mali spoločné záujmy, motorky, pričom smrťou K. to všetko skončilo. Doterajšie záujmy aj práca mu K. pripomínali. Žalobca skončil s motorkami. K. nehoda výrazne zasiahla aj žalobcu 4/, najmä jeho záľuby s ktorými skončil, keďže mu pripomínali K., takisto jeho pracovný život a rodinný život. Žalobca 4/ vypovedal o tom, že vtedy bývali spolu, teraz sa to rozdelilo, majú svoju prácu. Žalobca nebol ekonomicky závislý na K.. S ohľadom tiež na vyššie uvedené objektivizujúce skutočnosti na strane samotného poškodeného K. a skutočnosť, že dopravnou nehodou bol takto násilne a náhle pretrhnutý vzťah medzi žalobcami a poškodeným K., keď smrť K. bola vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav náhla a šokujúca, ako aj na následky v súkromnom a rodinnom živote žalobcu 4/ o konci jeho záujmov, zmenách v pracovnom a rodinnom živote s prihliadnutím na ich osobný dennodenný kontakt, ich život, ktorý žili vo Švajčiarsku pred nehodou, aj s ohľadom na výšku priznávanej nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch súdmi, ako je uvedené aj vyššie, súd za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu 4/, rovnako ako v prípade žalobcu 2/ považoval náhradu v sume 10.000,- eur. (Výrok VI.)

68. Ako druhý najintenzívnejší zásah do práv (po žalobkyne 1/) súd posúdil zásah do práv žalobkyne 5/ T. C.. Súd poukazuje na to, že žalobkyňa 5/ bola priamou účastníčkou dopravnej nehody v druhom vozidle s ťažkými poraneniami. Príbuzní museli žalobkyňu 5/ v nemocnici klamať o tom, ako sa má K., keďže jej stav bol vážny a nemohli jej povedať pravdu. Žalobkyňa takisto s K. žila vo Švajčiarsku. Mali spoločné záujmy, spoločných priateľov, chodili spolu cvičiť. Na otázku, ako prežívala stratu blízkej osoby uvádzala, že vtedy sa jej život skončil. Zo smrťou K. sa nezmierila, 6 rokov navštevovala psychiatričku a aj psychológa, mala nastavenú liečbu antidepresívami. Útrpnosť žalobkyne 5/ zvyšovalo aj správanie otca vinníka po dopravnej nehode, ktorý na ňu útočil. Žalobkyňa 5/ si sama vyčíta dopravnú nehodu. Vypovedala, že sa s tým nevysporiada nikdy, každý deň to má pred očami, stále žije s pocitom viny. Zmenil sa aj jej pracovný život. Žije už na Slovensku s mamou, odsťahovala sa zo Švajčiarska. Súd

takisto prihladal na samotnú výpoveď žalobkyne 5/ na pojednávaní, keď bolo pre žalobkyňu ťažké o predmetnej veci vypovedať aj s tým, že jej výpoveď sprevádzal plač, rovnako ako v prípade žalobkyne 1/, a to aj na pojednávaní na ktorom súd vypočúval len svedkov na ktorom bola žalobkyňa 5/ ako aj žalobkyňa 1/ prítomné. Žalobkyňa nebola od K. ekonomicky závislá, obaja mali vlastnú prácu. S ohľadom tiež na vyššie uvedené objektivizujúce skutočnosti na strane samotného poškodeného K. a skutočnosť, že dopravnou nehodou bol takto násilne a náhle pretrhnutý vzťah medzi žalobcami a poškodeným K., keď smrť K. bola vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav náhla a šokujúca, ako aj na následky v súkromnom a rodinnom živote žalobkyne 5/ o tom, že smrťou K. sa pre ňu všetko skončilo, útrpnosť a vinu, ktorú žalobkyňa prežívala a prežíva, jej liečbu, vplyv na jej rodinný a súkromný život s prihliadnutím na ich osobný dennodenný kontakt, ich život, ktorý žili vo Švajčiarsku pred nehodou, aj s ohľadom na výšku priznávanej nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch súdmi, ako je uvedené aj vyššie, súd za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyne 5/, považoval náhradu v sume 15.000,- eur. (výrok VII.)

69. Vo zvyšku uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy súd žalobu žalobcov 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/ zamietol (výrok VIII.)

70. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP v spojení s článkom 4 ods. 2 CSP. Žalobkyňa 1/ a žalobca 2/ si naďalej uplatňovali aj náhradu majetkovej škody, pričom v tejto časti zobrali žalobu späť. Žalovaný k uvedenému nároku uviedol, že náhradu škody zlikvidoval poskytnutím plnenia vo výške 2.793,30 eur právnomu zástupcovi žalobcov dňa 10.03.2021, t. j. po podaní žaloby. V tejto časti preto žalobcovia späťvzatie žaloby nezavinili, a to aj s ohľadom na to, že žalobcovia nemali od začiatku vedomosť o tom, kto je poisťovateľom vinníka dopravnej nehody. Zároveň nemožno späťvzatie žaloby pričítať ani žalovanému. V kontexte celého predmetu konania však nešlo o podstatný nárok, ktorý by bol rozhodujúci pre posúdenie nároku na náhradu trov konania, a preto by delenie nároku žalobcov na dva nároky, nárok na náhradu škody (navyše uplatnenú len dvoma žalobcami) a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nebol spravodlivý. Zároveň nie je možné technicky rozdeliť náhradu, ktorá by pripadala niektorej zo strán len vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, žalobkyňa 1/ si túto uplatnila v sume 50.000 eur a ostatní žalobcovia v sume 40.000,- eur. Súd takto uplatnenú výšku náhrady nemajetkovej ujmy v kontexte aj rozhodnutí súdov na ktorú poukázali žalobcovia nepovažoval za sumu značne nadhodnotenú. Súd preto vychádzal z toho, že výška náhrady nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu. Žalobcovia boli úspešní čo do základu uplatneného nároku, a preto podľa názoru súdu boli v predmetnom konaní úspešní v plnom rozsahu. Súd preto žalobcom proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania o ktorých bude rozhodnutí samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorí vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Mestský súd Bratislava IV v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.